

[Simonsen.]
 koster 3 Kr. at fremstille, men Bilejerne eller de, der skal bruge Pladerne, har maattet betale 10 Kr. pr. Sæt. Det vil altsaa sige, at der ligger en Avance paa 7 Kr. paa hvert Sæt Nummerplader. Denne Avance gaar i Politimestrenes Lommer som en ren Ekstrafortjeneste, uden at Politimestrene i øvrigt har det mindste Arbejde med den Sag. Selve Nummerpladerne og Kontrollen, Salget og Registreringen besørger af det kommunale Politi, som bliver lønnet af Kommunerne for Arbejdet, men Politimestrene faar, som sagt, 7 Kr. som privat Fortjeneste paa Salget af disse Nummerplader. Det forekommer mig at være ganske meningsløst. Det er betydelige Indtægter, det drejer sig om. Det blev i Udvalget oplyst — man forlangte nemlig Oplysninger om disse Forhold —, at Politimesteren i Aarhus i det foregaaende Aar havde haft en ekstra Indtægt heraf paa 5 000 Kr., og for Politimestrenes Vedkommende paa Frederiksberg og i København var Summen endnu større, det blev ligefrem til smaa Politimesterlønninger, som de fik i Ekstraindtægt uden noget som helst Arbejde. Man skulde synes, at det var naturligt, at disse store Beløb, naar de skulde betales af Bilejerne, saa i hvert Fald gik i Kommunernes Kasser, saaledes at de kunde bidrage til Lønningen af de Betjente, som udførte Arbejdet. Det modsatte den højtærede Justitsminister sig imidlertid meget bestemt, derimod lovede han at efterkomme Udvalgets Ønske om en Nedsættelse af Betalingen for disse Nummerplader til det, som det koster at fremstille dem. Justitsministeren lovede at efterkomme Anmodningen om en Nedsættelse, men udtalte, at da man i Øjeblikket overvejede Indførelsen af nye Plader, hvor Numrene skulde fremhæves i Relief i Stedet for som nu at paa-males, vilde han meget anmode om, at Nedsættelsen ikke blev foretaget straks, men ventede, indtil disse Overvejelser om ændrede Plader var afsluttet. Nu maa disse Overvejelser altsaa være afsluttet, uden at der mig bekendt er sket nogen Forandring, og nu til Oktober blev Betalingen for Nummerplader altsaa ogsaa nedsat, men kun med 2 Kr., saaledes at der fremtidig skal betales 8 Kr., det vil sige en Overpris af 5 Kr., der gaar til Politimestrene som rent privat Indtægt. Jeg mener ikke, at den højtærede Justitsminister loyalt har efterkommet Udvalgets bestemte Ønske, og jeg mener heller ikke, at han har opfyldt det Løfte, som han gav Udvalget, men det har den højt-

ærede Justitsminister maaske en anden Mening om. En Nedsættelse paa 2 Kr. medfører altsaa, at der nu kun tjenes 5 Kr. paa hvert Sæt Nummerplader, og disse 5 Kr. faar Politimestrene stadig — det er en Formindskelse i deres Indtægt, men kun en ganske ubetydelig Formindskelse. Det er mærkeligt at se, hvorledes den højtærede Regering overfor de daarligst stillede Medborgere er parat til at skære ned alle Vegne og stadig kræver Nedsækering og foretager Nedsækering, medens der, hvor der er Tale om Nedsækering af Ekstraindtægter, som det er ganske umuligt at finde nogen Begrundelse for, er en lige saa stor Modvillie til Stede. Med hvilken Ret skal Politimestrene have 5 Kr. for hvert Sæt Nummerplader? Der er slet ingen Begrundelse derfor. Hvis Politimestrenes Lønninger er for smaa, saa maa Regeringen og den højtærede Justitsminister gaa aabent til Værks og fremsætte Forslag om Lønforhøjelser. En Aflønning paa denne Maade er uheldig; den ser ikke godt ud og har i det hele taget mange daarlige Sider. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Justitsminister, at han nedsætter Prisen paa Nummerplader, saaledes at de ikke kommer til at koste mere, end det koster at fremstille dem, og skal Politimestrene have ekstra Indtægter, lad dem saa faa det aabenlyst, lad dem saa faa det saaledes, at alle kan se, hvad de faar; det er uheldigt med saadanne Sportler.

Jeg vil dernæst omtale Spørgsmaalet om Benaadning af dømte Personer, og jeg vil udtale en Anerkendelse i al Almindelighed af den Maade, hvorpaa baade den nuværende og den tidligere Justitsminister stillede sig til dette Spørgsmaal. Særlig naar der er sociale Momenter med, kan man forvente at møde stor Velvillie ogsaa hos den nuværende Justitsminister. Og det er ikke mere end rimeligt, thi Forholdene ikke blot paavirker Menneskene, men ligefrem danner Menneskene. Vi paavirkes alle i større eller mindre Grad af Omgivelserne, og de, der kommer i Konflikt med Straffeloven, er sikkert i mange Tilfælde i meget høj Grad paavirket af Forholdene her i Livet, de vanskelige Tilstande, den store Arbejdsløshed og alt, hvad dermed følger. Det er derfor ganske naturligt, at et Ministerium stiller sig liberalt med Hensyn til Benaadninger, naar der er Tale om Straf efter den forældede Straffelov, som vi i Øjeblikket lever under; men trods al Velvillie og al tilsyneladende Humanitet kommer der dog nu og da Tilfælde, hvor et Benaadningsandragende er blevet afslaaet, uden at man